

ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการปล่อยชั่วคราว โดยการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ต้องหาหรือจำเลยมาใช้ในการปล่อยชั่วคราว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการปล่อยชั่วคราวที่ใช้บังคับอยู่เดิม ให้สอดคล้องกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประธานศาลฎีกาจึงวางระเบียบราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ต้องหา หรือจำเลยหรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยปฏิบัติ เช่น ให้อยู่ตามบ้านหรือบุคคล ตามที่ศาลเห็นสมควร วางข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานที่อยู่อาศัยหรือการเดินทางออกนอกสถานที่อยู่อาศัย วางข้อจำกัดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือการงานบางอย่าง หรือวางข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าไป ในสถานที่บางแห่งที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดอีก เป็นต้น หรือในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลย ยินยอมจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทาง ของผู้ต้องหาหรือจำเลย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้ และหากผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น ให้ศาลพิจารณาเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวได้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘/๑ แห่งระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๘

“ข้อ ๘/๑ เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยมีความประสงค์ขอปล่อยชั่วคราว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ในการปล่อยชั่วคราวแจ้งให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยทราบว่า มีสิทธิขอใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใด ที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ โดยให้แจ้งข้อจำกัดในการใช้ อุปกรณ์ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยทราบด้วย

การยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานศาลยุติธรรมกำหนด

ในกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ผู้นั้นยินยอม ศาลจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ต่อเมื่อผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลอื่นอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุสมควรประการอื่น”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘/๒ แห่งระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๘

“ข้อ ๘/๒ ในกรณีที่ศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปล่อยชั่วคราวแจ้งศูนย์ควบคุมและติดตามการปล่อยชั่วคราวโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทราบเพื่อดำเนินการเปิดใช้ระบบอุปกรณ์ดังกล่าว ถ้าปรากฏว่าอุปกรณ์ดังกล่าวถูกทำลายหรือทำให้ใช้การไม่ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด หรือผู้ต้องหาหรือจำเลยออกนอกพื้นที่กำหนด หรือเข้าเขตพื้นที่สั่งห้าม ให้ศูนย์ควบคุมและติดตามการปล่อยชั่วคราวโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปล่อยชั่วคราวทราบโดยเร็ว เพื่อจัดทำรายงานพฤติการณ์ให้ศาลทราบและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร และในกรณีที่อุปกรณ์ดังกล่าวถูกทำลายหรือทำให้ใช้การไม่ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยไม่ชักช้าเพื่อติดตามจับกุมต่อไปด้วย

เมื่อมีพฤติการณ์เป็นกรณีฉุกเฉิน หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือมีกรณีที่ศาลเห็นสมควรให้ยุติการควบคุมและติดตามการปล่อยชั่วคราว ให้ศาลมีคำสั่งปลดหรือปิดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราวหรือถาวร แล้วแต่กรณี และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปล่อยชั่วคราวแจ้งศูนย์ควบคุมและติดตามการปล่อยชั่วคราวโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามคำสั่งศาลต่อไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ชีพ จุลมนต์

ประธานศาลฎีกา